

گروه بندی ژنتیکی تعدادی سویه ریزوبیومی بومی خاکهای ایران با استفاده

از تکنیکهای ۱۶ S-23S IGS PCR-RFLP و پروفیل پلاسمیدی

حسینعلی علیخانی*^۱، باقر یخچالی^{۱،۲} و هانی آنتوان^۳^۱ کرج، دانشگاه تهران، دانشکده کشاورزی^۲ تهران، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری^۳ کانادا، کبک، دانشگاه لاول، دانشکده کشاورزی

تاریخ دریافت: ۸۵/۰۱/۲۴ تاریخ پذیرش: ۸۵/۰۸/۱۸

چکیده

در بین پروکاریوتها مجموعه‌ای از باکتریهای خاکزی که اصطلاحاً ریزوبیا نامیده می‌شوند بلحاظ توانایی در ایجاد سیستم همزیستی تثبیت کننده نیتروژن مولکولی با گیاهان خانواده لگوم حائز اهمیت فراوانی هستند. توالی بین ژنهای rRNA 16S و rRNA 23S که اصطلاحاً S-23S IGS ۱۶ نامیده می‌شود از نظر اندازه و توالی بسیار متفاوت بوده و ابزار مفیدی برای گروه بندی سویه های ریزوبیومی می باشد. در این مطالعه تعداد ۵۲ سویه برتر ریزوبیومی که بعنوان عوامل محرک رشد گیاه (PGPR) شناخته شده‌اند، بطریق ۱۶ S-23S IGS PCR-RFLP و پروفیل پلاسمیدی (روش اکهارت) گروه بندی شد. نتایج حاصل نشان می دهد که IGS سویه های ریزوبیومی مورد مطالعه از نظر اندازه بسیار متنوع (600-1486 bp) است. بعلاوه تعداد نسخه های IGS سویه های مختلف نیز یکسان نبوده و از یک تا سه نسخه متفاوت می باشد. براساس روش ۱۶ S-23S IGS PCR-RFLP مجموع ۵۲ سویه ریزوبیومی در ۴۶ گروه مختلف قرار گرفت که افراد ۱۱ گروه دارای ۷۰ درصد تشابه بین سویه‌ای هستند. با استفاده از این روش بجز ۱۲ سویه‌ی 54 Bj، 53 Bj، 28 Rlv، 27 Rlv، 24 Rlv، 23 Rlv، 17 Rlp، 16 Sm Rlp، 13 Sm، 12 Sm و 11 Sm و 10 Sm، مابقی سویه ها (۷۷ درصد) کاملاً از یکدیگر تفکیک شد. بنابراین روش مذکور بدلیل سادگی و نیازهای اندک آزمایشگاهی (نسبت به سایر روشهای مولکولی) براحتی قابل انجام بوده و از کارآمدی و اطمینان بالایی نیز برخوردار است. گروه بندی مبتنی بر پروفیل پلاسمیدی سویه های مختلف ریزوبیومی مورد استفاده در این تحقیق تا حدودی با نتایج حاصل از روش IGS PCR-RFLP هماهنگی دارد، بطور مثال سویه های 54 Bj و 53 Bj، سویه های 24 Rlv و 23 Rlv، همچنین سویه های 17 Rlp و 16 Rlp و Sm 11 و Sm 12 و Sm 13 در هر دو روش بصورت کاملاً مشابه در کنار یکدیگر و درون گروههای کلاستری جداگانه قرار گرفتند.

واژه های کلیدی: سویه‌های ریزوبیومی، S-23S IGS PCR-RFLP، پروفیل پلاسمیدی، گروه بندی ژنتیکی

* نویسنده مسئول، تلفن تماس: ۰۲۶۱-۲۵۵۷۷۰۹، پست الکترونی: halikhan@ut.ac.ir

مقدمه

سالهای متمادی تقریباً متوقف بوده و فقدان اطلاعات قوی ریخت‌شناسی حاصل از مطالعه جوامع پیچیده پروکاریوتها مانع از شناخت دقیق ساختار جوامع میکروبی در اغلب

از آنجا که توصیف پروکاریوتهای خاکزی قبل از جداسازی آنها از خاک و تهیه کشت خالص فوق العاده سخت است، مطالعه تنوع زیستی (biodiversity) پروکاریوتها برای

مولکول ۱۶ rRNA S وجود دارد، ولی برخلاف ملکول ۱۶ rRNA S، استفاده از توالی بین ژنهای ۱۶ rRNA S و ۲۳ S که اصطلاحاً ۱۶ IGS-23S نامیده می شود مشکل مذکور را بطور قابل ملاحظه ای کاهش می دهد (۱۲، ۱۴).

گارتلر و استاینسیچ (۱۹۹۶) و کاستمن و همکاران (۱۹۹۲) گزارش نمودند که منطقه ۱۶ IGS-23S از نظر طول قطعه و توالی آن حتی در بین گروههای تاکسونومیک (آرایه شناختی) با قرابت زیاد متفاوت است (۸ و ۶). لذا مطالعه طول و ترکیب توالی نوکلئوتیدهای این قطعه، ابزار بسیار مفیدی برای مطالعه تغییرات زیستی و یا گروه بندی پروکاریوتها می باشد (۱، ۱۲، ۱۸).

بسیاری از باکتریها حاوی DNA غیر ژنومی بنام پلاسمید هستند که در دی ازوتروفها خصوصاً باکتریهای ریزوبیومی حاوی ژنهای لازم برای انجام فرآیند تثبیت نیتروژن اتمسفری هستند. باکتریهای ریزوبیومی معمولاً حاوی ۶-۱ پلاسمید بسیار بزرگ (100-600 Kb) به نام مگاپلاسمید هستند. مگاپلاسمیدها معمولاً حاوی ژنهای گره زایی (Nodulation, nod)، ژنهای لازم برای انتخاب گیاه میزبان خاص (Host range specificity, hsn) و ژنهای لازم برای فرآیند تثبیت ازت مولکولی (N2 fixation, nif) می باشند. لذا اصطلاحاً پلاسمیدهای سمبیوتیک (یا سیمپلاسمید) و بطور اختصار pSym نامیده می شوند (۱ و ۲۴). مارتینر - رومرو و کابالیرو - میلادو (۱۹۹۶) نشان دادند که انتقال مگاپلاسمیدها نقش بسیار مهمی در تغییرات ژنتیکی و تکامل باکتریهای ریزوبیومی دارد (۱۳). همچنین ثابت شده است که می توان با وارد نمودن سیمپلاسمید به درون ریزوبیومهای غیر همزیست بار دیگر توان برقراری هم زیستی با گیاه لگوم را در آنها ایجاد نمود (۵، ۹، ۲۱).

تعداد و اندازه مگاپلاسمیدهای سویه های ریزوبیومی را می توان برای گروه بندی سویه های ریزوبیومی مورد استفاده قرار داد. تهیه پروفیل پلاسمیدی برای این منظور اغلب بر پایه روش اکهارت انجام می پذیرد (۲، ۲۱). در

اکوسیستمها شده است (۳). اما این وضعیت در نتیجه دستیابی محققین به تکنیکهای Targeted PCR و Fingerprinting (TPF) و Random Amplified Repetitive و Polymorphic DNA PCR (RAPD-PCR) و sequences PCR (rep-PCR) و... که همگی مبتنی بر PCR هستند تا حدودی مرتفع گردیده است (۸، ۱۰، ۱۴). در بین پروکاریوتها مجموعه ای از باکتریهای خاکزی که اصطلاحاً ریزوبیا نامیده می شوند بلحاظ توانایی در ایجاد سیستم همزیستی تثبیت کننده نیتروژن ملکولی با گیاهان خانواده لگومینوز حائز اهمیت فوق العاده هستند (۱، ۲۰). طی یک دهه اخیر اطلاعات بسیار ارزشمندی در نتیجه کاربرد مجموعه ای از روشهای مولکولی مبتنی بر PCR در خصوص طبقه بندی و ارتباط ژنتیکی باکتریهای ریزوبیا حاصل شده است (۱۰، ۱۷). براساس مطالعه توالی ژنهای ۱۶ rRNA S که در سالهای اخیر مورد توجه بسیاری از محققین قرار گرفته است، باکتریهای ریزوبیا مجموعه ای پلی فلیتیک می باشند که در چهار گروه فیلوژنتیکی اصلی از زیر شاخه α -2 و شاخه پروتوباکتیریا قرار گرفته اند. این باکتریها بطور معمول در سه سرده (جنس) مزوریزوبیوم، سینوریزوبیوم و ریزوبیوم قرار می گیرند که یکی از کلاسترهای ریزوبیا را تشکیل می دهند. بعلاوه سرده های (جنسهای) دیگر آن شامل آزوریزوبیوم و برادی ریزوبیوم می باشد که در بخش دیگر گروه فیلوژنتیکی قرار می گیرد (۲۰).

ژن ۱۶ rRNA S یکی از ژنهایی است که در مطالعات فیلوژنتیکی باکتریها مورد استفاده فراوان دارد. این ژن از نظر اندازه ثابت و شامل بخشهای فوق العاده محافظت شده می باشد که بصورت مناطق موزائیکی در بین قطعات غیر حفاظتی (متغیر) قرار گرفته است. این مناطق حفاظت شده خصوصاً در تعیین میزان قرابت ژنتیکی و طبقه بندی پروکاریوتها حائز اهمیت فوق العاده زیادی است. گرچه چالشهایی نیز در مطالعه تغییرات جامعه زیستی خاک با استفاده از تفکیک و تمایز اختلافات ژنی بر اساس اندازه

تکثیر قطعه ۱۶ IGS S-23S توسط PCR: برای تکثیر قطعه ۱۶ IGS S-23S از دو آغازگر پیش رونده (Forward) TGCGGCTGGATCACCT)FGPS 1490 (CCTT و پس رونده FGPS32 (Reverse) (CCGGGTTTCCCCATTCGG) استفاده شد (۲). پرایمراول از قسمت انتهایی قطعه S۱۶ و آغازگر دوم از قسمت ابتدایی قطعه S۲۳ طراحی شد. واکنش PCR در حجم نهایی ۵۰ میکرولیتر شامل مقادیر: ۱ μl از نمونه DNA، ۱ μl از هر کدام از پرایمرهای پیش رونده و پس رونده (۵ μM، ۸ μl مخلوط (1250 μM) dNTPs، ۵ μl بافر ۱۰ PCR X، ۱/۵ μl از محلول (50 mM) MgCl₂، U 5/1 آنزیم (Tag DNA polymerase (5u/μl و بعلاوه ۱ μl 32 آب دوبار تقطیر فاقد یون توسط دستگاه ترموسایکلر مدل PERKIN ELMER CETUS 480 با پیروود دمایی: ۵ دقیقه ۹۵ درجه سانتی گراد و سپس طی ۳۵ سیکل متوالی شامل: ۱ دقیقه در ۹۵ درجه سانتی گراد، ۱ دقیقه در ۵۶ درجه سانتی گراد و ۲ دقیقه در ۷۲ درجه سانتی گراد انجام گرفت.

صحت انجام فرایند PCR توسط الکتروفورز محصول PCR روی ژل آگاروز ۰/۸ درصد به مدت یک ساعت در ۵۰ ولت بررسی شد.

محصول نهایی PCR با استفاده از کیت QIAquickR spin خالص سازی شد و برای استفاده در مراحل بعدی تحقیق در دمای ۲۰- درجه سانتی گراد نگهداری گردید.

برش آنزیمی محصولات IGS PCR و آنالیز IGS PCR-RFLP: بررسی اندازه و مقایسه طول قطعات IGS سویه های ریزوبیومی، با الکتروفورز محصول PCR هر نمونه بر روی ژل آگاروز انجام شد. آزمون تناسب آنزیم (Enzyme suitability test) برای انتخاب مناسب ترین آنزیم اندونوکلاز برای برش قطعات IGS با استفاده از ۸ آنزیم مختلف (Hae III, Dde I, Cfo I, Rsa I, Alu I, Hinf I, Hha I, Msp I, from Roche, Germany) انجام و از بین

این تحقیق با استفاده از روش فوق و تکثیر و آنالیز ۱۶-S IGS 23S، 52 سویه ریزوبیومی محرک رشد گیاه (PGPR) بومی گروه بندی شد.

مواد و روشها

سویه های باکتری، شرایط کشت و استخراج DNA: در این تحقیق از تعداد ۵۲ سویه ریزوبیومی متعلق به ۴ جنس سینوریزوبیوم، برادی ریزوبیوم، ریزوبیوم و مزوریزوبیوم استفاده شده است. تکثیر ایزوله های ریزوبیومی بر روی محیط کشت مایع TY در دمای ۲۸ درجه سانتی گراد و بر روی شیکر دورانی در 120 rpm انجام گرفت. استخراج DNA ژنومی مطابق روش پیشنهادی چن و کاو (۱۹۹۳) بشرح زیر انجام شد (۲).

ابتدا باکتریهای ml5/1 از کشت مایع با دانسیته نوری ۰/۵ (OD_{620nm}) توسط سانتریفیوژ جدا شده و به آن ۲۰۰ میکرولیتر بافر لیزکننده: ۴۰ mM Tris-acetate pH 7.8, 20 mM sodium- acetate, 1 mM EDTA, 1% SDS اضافه و سوسپانسیون یکنواختی ایجاد گردید. مقدار ۶۶ میکرولیتر محلول ۵ M NaCl افزوده و به خوبی مخلوط و بمدت ۱۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی گراد در rpm12000 سانتریفیوژ شد. پس از جدا کردن مایع شفاف رویی هم حجم آن کلروفرم اضافه، کاملاً مخلوط و بمدت ۳ دقیقه در rpm12000 سانتریفیوژ شد. به مایع روئی اتانول ۱۰۰ درصد به اندازه دو برابر حجم آن اضافه و به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۲۰- سانتی گراد نگهداری شد. پس از سانتریفیوژ، محلول رویی خارج گردید. رسوب DNA دو نوبت با اتانول ۷۰ درصد شسته، و خشک و DNA حاصل در ۵۰ میکرولیتر بافر TE 1X به آرامی حل شد. صحت DNA استخراج شده از طریق الکتروفورز بر روی ژل آگاروز ۰/۸ درصد بررسی و برای استفاده در مراحل بعدی تحقیق در دمای ۲۰- درجه سانتی گراد نگهداری گردید.

تعداد ۶ آنزیم از مجموع ۸ آنزیم مورد استفاده دارای بیشترین کارایی در برش قطعات IGS می‌باشند که بر حسب کارایی در دو گروه آنزیمهای *Hae III*, *Hha I*, *Hinf I* با کارایی نسبتاً بیشتر و آنزیمهای *Rsa I*, *Dde I*, *Alu I* با کارایی نسبتاً کمتر قرار گرفتند.

اندازه‌ی طول قطعه (ها)ی ۱۶ IGS S-23S در سویه‌های مختلف ریزوبیومی از دو طریق؛ اندازه‌گیری قطعات محصول IGS PCR قبل از برش آنزیمی و مجموع اندازه‌ی قطعات DNA حاصل از برش آنزیمی محصول IGS PCR توسط آنزیمهای سه گانه سری اول (*Hha I*, *Hinf I* و *Hae III*) در مقایسه با مارکر اندازه مولکولی (*invitrogen*, 100bp) تخمین زده شد (شکل ۱). نتایج حاصل نشان داد که طول قطعه‌ی IGS سویه‌های ریزوبیومی بسیار متفاوت و از ۶۰۰ bp (سویه ۲۱ Rlp) تا ۱۴۸۶ bp (سویه‌های ۳۶ Rlp, ۱۹ Rlt, ۳۴ Rlt) متغیر است. جنسن و همکاران (۱۹۹۳)، نورمند و همکاران (۱۹۹۶) همچنین کاترینی و همکاران (۲۰۰۲) نیز طول قطعه ۱۶ IGS S-23S سویه‌های ریزوبیومی را در مقایسه با دیگر باکتریهای خاکزی بسیار متفاوت و بزرگتر گزارش کرده‌اند (۷، ۱۴، ۱۸). کاترینی و همکاران (۲۰۰۲) طول قطعه ۱۶ IGS S-23S را در باکتریهای سرده (جنس) برادی ریزوبیوم حدود ۸۰۰ bp، سرده (جنس) مزوریزوبیوم ۸۰۰-۹۰۰ bp، گونه ریزوبیوم لگو مینوزاروم حدود ۱۱۰۰-۱۳۰۰ bp (جنس) سینوریزوبیوم ۱۱۰۰-۱۳۰۰ bp گزارش کرده‌اند (۱۸). جدول شماره ۱ اندازه قطعه (ها)ی IGS سویه‌های مورد بررسی را نشان می‌دهد. تفاوت در اندازه قطعات IGS را می‌توان عمدتاً مربوط به تعداد و نوع ژنهای tRNA موجود در منطقه IGS دانست (۱، ۱۲). گو و همکاران (۱۹۹۹) حذف یا اضافه شدن (Insertion or Deletion) DNA را دلیل دیگری برای اختلاف در طول قطعه IGS در سویه‌های مختلف می‌دانند (۵). بطور کلی در ۴۴ درصد از سویه‌های ریزوبیومی مورد مطالعه طول قطعه IGS کمتر از ۱۰۰۰ bp و در ۵۶ درصد از

آنها ۶ آنزیم *Hae III*, *Hha I*, *Hinf I*, *Alu I*, *Dde I* و *Rsa I* برای تهیه الگوی برش قطعات IGS انتخاب گردید. واکنش برش آنزیمی مطابق دستورالعمل شرکت سازنده آنزیم انجام شد. نمونه‌های IGS برش داده شده توسط هر آنزیم بر روی ژل آگاروز ۳ درصد الکتروز و پس از رنگ‌آمیزی در محلول اتیدیوم بروماید تصویربرداری شد.

استخراج پلاسمید: تهیه پلاسمید به روش اکهارت (با اصلاحات جزئی) و لیز سلول درون چاهکهای ژل (in-gel lysis method of Eckhart) آگاروز ۰/۷ درصد انجام شد. در این روش سلولهای ۵/۱ ml کشت ریزوبیومی از محیط کشت TY با دانسیته نوری ۰/۲ OD_{620nm} رسوب داده شد. رسوب باکتری ریزوبیومی طی دو مرحله، ابتدا با ۱۵۰۰ μl آب مقطر استریل و سپس با محلول ۰/۳ درصد سدیم سارکوزینات شسته و مقدار ۱۴۰ μl محلول TE10mM+2%FiColl به آن اضافه و پس از ۱۵ دقیقه نگهداری در یخ مقدار ۱۰ μl از محلول لیز کننده: [TE(10mM)+RNAs A(0.4mg/ml) +lysosyme] ((1mg/ml)+Bromophenol Red (1mg/ml) بهر لوله افزوده شد. آنگاه تمامی محتویات لوله‌ها در چاهکهای ژل آگاروز ۰/۷ درصد حاوی ۱۲۵ μl محلول SDS 10% + xylene cyanol FF (1mg/ml) قرار داده شد. الکتروفورز در دو مرحله؛ اول - بمدت نیم ساعت در ۴۰ ولت و سپس ۱۲ ساعت در ۱۰۰ ولت درون سردخانه (۴ درجه سانتی گراد) انجام گرفت. ژلهای مذکور پس از رنگ آمیزی در محلول اتیدیوم بروماید، با نور UV بررسی و تصویربرداری شد (۴).

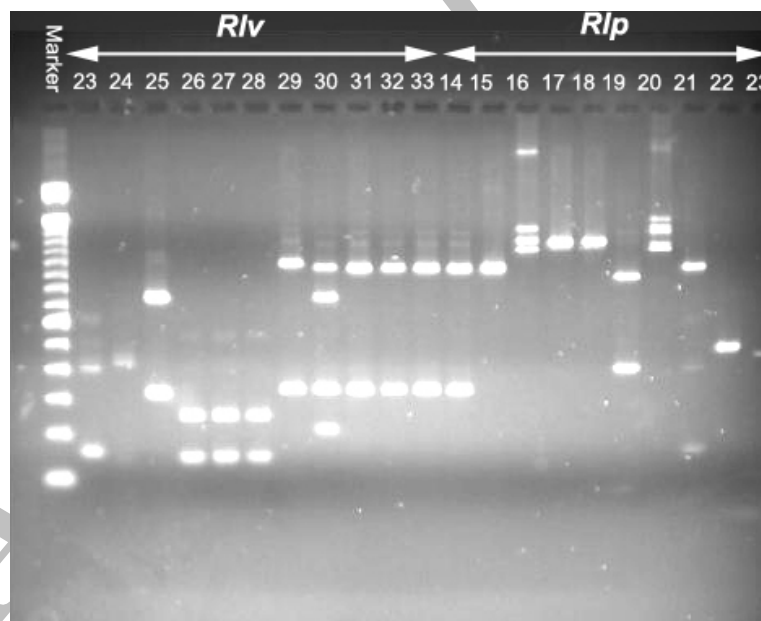
نتایج و بحث

آنالیز IGS PCR-RFLP

الف- اندازه و تعداد قطعات IGS تکثیر شده بوسیله PCR: آزمون انجام شده برای انتخاب مناسب‌ترین آنزیم جهت برش قطعات IGS باکتریهای ریزوبیومی نشان داد که

شود. لذا بیشترین هماهنگی بین مجموع اندازه‌ی قطعات DNA حاصل از برش آنزیمی قطعه‌ی IGS با اندازه‌ی طول قطعه‌ی اصلی IGS (قبل از برش) مربوط به آنزیم *Hinf I* و کمترین آن مربوط به آنزیم *Hae III* است و این بدان معنا است که در نتیجه برش قطعه‌ی IGS با آنزیم *Hae III* قطعات بسیار کوچک DNA حاصل می‌شود که بر روی ژل آگاروز ۳ درصد قابل تشخیص و اندازه‌گیری نمی‌باشد. برعکس نتیجه برش قطعه IGS با آنزیم *Hinf I* تولید قطعات بزرگتر و قابل تشخیص DNA، بر روی ژل آگاروز ۳ درصد می‌باشد. این نتایج نشان دهنده وجود تفاوت در توالی قطعات IGS سویه‌های مختلف است.

سویه‌ها در حدود 1000-1400 bp می‌باشد. بیشترین تفاوت در اندازه IGS در بین سویه‌های *Rlp* (bp600 - 1486) و از طرف دیگر بیشترین تشابه اندازه IGS در بین سویه‌های *Rlt* (bp 1290-1486) می‌باشد. در اندازه‌گیری طول قطعه اصلی IGS از طریق مستقیم در مقایسه با مجموع اندازه قطعات DNA حاصل از برش برخی از آنزیمها هماهنگی نسبتاً قابل قبولی مشاهده می‌شود. بطور مثال در ۴۲ سویه (حدود ۸۰ درصد) مجموع اندازه قطعات IGS حاصل از برش آنزیم *Hinf I* با طول قطعه‌ی اصلی IGS کمتر از ۲۰ درصد اختلاف دارد. برای آنزیم *Hha I* این اختلاف اندازه IGS (اختلاف کمتر از ۲۰ درصد) در ۲۵ سویه (۴۸٪ سویه‌ها) و برای آنزیم *Hae III* تنها در ۱۴ سویه (۲۷ درصد سویه‌ها) مشاهده می‌

شکل ۱- الگوی برش ۱۶ DNA IGS S-23S سویه‌های *Rlv*, *Rlp* توسط آنزیم *Hinf I* مارکر *Hinf I* در DNA: 100-2020 bp

مطالعه، تعداد ۳۹ سویه (۷۵ درصد) دارای یک نسخه IGS، ۴ سویه (۷/۷ درصد) دارای ۲ نسخه IGS و تعداد ۹ سویه ریزوبیومی (۱۷/۳ درصد) هر کدام ۳ نسخه IGS دارند. بیشترین یکسانی از نظر تعداد نسخه‌های IGS

تعداد نسخه (ها)ی IGS تکثیر شده توسط PCR در سویه‌های مختلف ریزوبیومی نیز یکسان نمی‌باشد (جدول ۱). این تعداد در بین سویه‌های ریزوبیومی از یک تا سه نسخه متفاوت است. در مجموع از بین ۵۲ سویه ریزوبیومی مورد

بصورت مجزا ولی سویه های ۴۳ *Mc*، ۴۲، ۴۱، ۴۰ همراه با سویه ۵۲ *Bj* می باشند، ضمناً سویه‌ی ۴۷ *Mc* در کنار سویه های تند رشد ۵۴ *Bj* و ۵۳ در گروه ۱۴ و سویه‌ی ۴۴ *Mc* در کنار سویه‌های ۱۹ *Rlp*، ۱۷، ۱۶ قرار می گیرند. این وضعیت نشان می دهد که سویه های *Sm* از نظر طول و تعداد قطعات IGS بیشتر شبیه سویه های *Rlv* و *Rlt* می باشند. در مقابل سویه های مزوریزومیوم که بصورت مجزا و یا همراه با سویه های کند رشد و تند رشد *Bj* وحتى برخی سویه های *Rlp* هستند دارای پراکنش بین گروهی فراوانی می باشند که با ماهیت و نحوه‌ی رفتاری این گروه از نظر سرعت رشد نیز هماهنگی دارد. کاترینی و همکاران (۲۰۰۲) همچنین نور و همکاران (b و ۱۹۹۴ a) با استفاده از تکنیک ۱۶-PCR IGS S-23S RFLP نشان داده اند که ناهمگنی زیاد بین سویه های سرده (جنس) مزوریزومیوم، دارای قدرت تلقیح به گیاه نخود (*Cicer arietinum*)، وجود دارد (۱۵، ۱۶، ۱۸). الگوی برش آنزیمی قطعه‌ی S IGS - 16S۲۳ سویه‌های مختلف ریزومیومی توسط هر کدام از آنزیمهای سه گانه سری اول شامل *Hinf I* و *Hha I* و *Hae III* تهیه (شکل ۱) و با توجه به الگوی ترکیبی هضم آنزیمهای سه گانه مذکور اقدام به ترسیم درخت ژنتیکی و گروه بندی سویه ها شد (شکل ۳-B). براین اساس مجموع ۵۲ سویه ریزومیومی مورد مطالعه در ۳۶ گروه مختلف قرار گرفت. افراد ۱۱ گروه (شامل ۳۱ سویه) از مجموع ۳۶ گروه حدوداً دارای ۷۰ درصد تشابه بین سویه ای می باشند. و تعداد ۲۱ سویه ریزومیومی بصورت مجزا قرار می گیرند. جدول شماره ۱ وضعیت گروه های کلاستری ۱۲ گانه‌ی (با تشابه درون گروهی بیش از ۷۰ درصد) و سویه های مربوطه را نشان می دهد.

در بین سویه های *Bj* (همگی دارای یک نسخه IGS) و بیشترین اختلاف در بین سویه های ۵ *Rlv* (سویه هر کدام سه نسخه و ۶ سویه دیگر هر کدام یک نسخه) مشاهده می شود.

(ب) - گروه بندی سویه های ریزومیومی: برای گروه بندی سویه های ریزومیومی بر اساس IGS PCR-RFLP از نرم افزار Phylip version 3.6a3 استفاده شد. با توجه به اختلاف قابل توجه مشاهده در اندازه و تعداد نسخه های قطعات IGS سویه های ریزومیومی مورد مطالعه، ابتدا نحوه‌ی ارتباط ژنتیکی بین سویه ها بر اساس مشخصات (اندازه‌ی طول و تعداد) قطعات IGS تکثیر شده توسط PCR (قبل از هر گونه هضم آنزیمی) و از طریق ترسیم درخت ژنتیکی (Dendrogram) و گروه بندی آنها مورد بررسی قرار گرفت (شکل ۳ A). گروه بندی حاصله نشان می دهد، تعداد ۵۲ سویه‌ی ریزومیومی موجود که مربوط به ۷ گروه (جنس سرده)، گونه و بیوار) مختلف می باشند از این طریق در ۱۶ گروه مختلف قرار می گیرند که اعضای بسیاری از شاخه ها بدون اختلاف (تفکیک) در کنار یکدیگر قرار دارند. در بین سویه‌های *Sm*، تعداد سه سویه (۲ *Sm* و ۳ *Sm* و ۴ *Sm*) بصورت مجزا قرار می گیرند. سویه های ۱۳ *Sm* و ۱۲ و ۱۱ و ۱۰ و ۹ نیز بدون هیچگونه اختلاف و در کنار یکدیگر در گروه ۴ قرار دارند. سویه های ۷ *Sm* و ۶ و ۵ ضمن ۵۰ درصد اختلاف با سویه های ۲۴ *Rlv* و ۲۳ همگی در گروه ۳ واقع می شوند. سویه ۸ *Sm* در نزدیکی سویه های ۳۳ *Rlv*، ۳۰، ۲۹، ۲۶ و ۳۵ *Rlt* قرار می گیرد. سویه‌های ۳۶ *Rlt* و ۳۴ نیز با حدود ۷۰ درصد تشابه در نزدیکی سویه های *Sm* در گروه ۴ قرار دارند. سویه های کند رشد ۵۱ *Bj* و ۵۰ در کنار سویه کند رشد ۳۷ *Bsp* (در شاخه ۱۵) و سویه های تند رشد ۵۴ *Bj* و ۵۳ در کنار سویه های ۴۷ *Mc* و ۱۵ *Rlp* (در شاخه ۱۴) واقع شده اند. سویه های *Rlp* نیز بصورت مجزا و یا عمدتاً در گروه ۵ قرار می گیرند. از بین سویه های جنس مزوریزومیوم، سویه های ۴۸ *Mc* و ۴۶

جدول شماره ۱ - مشخصات مربوط به طول و تعداد نسخه های IGS سویه های ریزوبیومی و گروه بندی آنها بر اساس ۱۶ PCR-RFLP IGS S-23S

کد سویه	گیاه میزبان	تعداد قطعات IGS	اندازه IGS (bp) قبل از برش آنزیم	مجموع اندازه‌ی قطعات حاصل از برش IGS (bp)			گروه بندی سویه ها بر اساس IGS PCR RFLP (حدود ۷۰٪ تشابه)
				<i>Hinf</i> I	<i>Hae</i> I	<i>Hae</i> III	
2 Sm	یونجه	۳	۶۲۵+۶۷۷+۷۶۷ (۲۰۶۹)	۵۷۵	۷۶۸	۸۵۵	جدا
3 Sm	"	۱	۶۶۵	۴۱۵	۴۲۳	۲۸۱	جدا
4 Sm	"	۱	۱۰۹۸	۱۰۷۵	۱۰۴۸	۷۳۷	جدا
5 Sm	"	۱	۶۲۵	۴۲۵	۴۹۰	۴۷۵	G1
6 Sm	"	۱	۶۲۵	۴۲۵	۴۹۰	۴۷۵	G1
7 Sm	"	۱	۶۲۵	۴۲۵	۴۹۰	۴۷۵	G1
8 Sm	"	۱	۱۳۵۲	۹۹۸	۱۰۵۹	۷۸۵	G2
9 Sm	"	۱	۱۲۹۰	۹۹۷	۱۱۹۱	۸۴۶	G2
10 Sm	"	۱	۱۲۹۰	۹۹۸	۱۱۹۱	۸۴۶	G2
11 Sm	"	۱	۱۲۹۰	۱۰۶۵	۱۱۹۱	۸۴۶	G2
12 Sm	"	۱	۱۲۹۰	۱۳۳۳	۱۱۹۱	۸۴۶	G2
13 Sm	"	۱	۱۲۹۰	۱۳۳۳	۱۱۹۱	۸۴۶	G2
14 Rlp	لوبیا	۱	۹۲۶	۸۹۵	۸۵۳	۶۲۹	جدا
15 Rlp	"	۳	۱۳۵۲+۱۲۳۰+۱۰۶۷ (۳۶۴۹)	۹۵۸	۹۶۳	۹۹۹	جدا
16 Rlp	"	۱	۱۱۷۳	۱۱۲۲	۷۲۷	۱۰۷۱	G3
17 Rlp	"	۱	۱۱۷۳	۱۰۹۵	۷۲۷	۱۰۷۱	G3
18 Rlp	"	۱	۱۲۹۰	۹۳۹	۱۰۸۶	۱۰۲۱	جدا
19 Rlp	"	۳	۱۴۸۶+۱۳۵۲+۱۱۷۳ (۴۰۱۱)	۷۱۷	۱۷۶۴	۷۰۳	جدا
20 Rlp	"	۳	۹۷۱+۶۵۰+۶۷۸ (۲۲۹۹)	۲۴۹	۷۳۶	۱۴۱	جدا
21 Rlp	"	۱	۶۰۰	۴۸۹	۴۱۸	۱۷۵	جدا
22 Rlp	"	۱	۶۳۴	۶۳۰	۵۸۰	۲۲۰	جدا
23 Rlv	باقلا	۳	۷۳۱+۵۷۷+۵۲۵ (۱۸۳۳)	۴۴۲	۵۳۹	۵۱۳	G4
24 Rlv	"	۳	۷۳۱+۵۷۷+۵۲۵ (۱۸۳۳)	۴۴۲	۴۳۹	۵۱۳	G4
25 Rlv	"	۱	۱۴۱۸	۱۳۸۰	۱۲۴۹	۹۸۷	جدا

26 Rlv	"	۱	۱۳۵۲	۱۳۱۶	۱۳۱۹	۹۲۲	G4
27 Rlv	"	۳	۹۲۶+۷۳۱+۶۷۵ (۲۳۳۲)	۷۶۵	۲۱۷۱	۲۰۸	جدا
28 Rlv	"	۳	۹۲۶+۷۳۱+۶۷۵ (۲۳۳۲)	۶۶۵	۳۷۱	۷۰۸	G5
29 Rlv	"	۱	۱۳۵۲	۱۳۱۶	۱۱۷۵	۹۰۴	G6
30 Rlv	"	۱	۱۳۵۲	۱۳۰۲	۱۳۱۱	۹۰۴	G6
31 Rlv	"	۳	۹۲۶+۷۳۱+۶۵۰ (۲۳۰۷)	۷۶۵	۶۶۲	۵۰۸	G5
32 Rlv	عدس	۱	۱۲۹۰	۱۱۵۶	۱۰۶۵	۱۰۴۵	جدا
33 Rlv	"	۱	۱۳۵۲	۹۱۲	۸۱۱	۸۹۴	G6
34 Rlt	شبدر	۲	۱۴۸۶+۱۲۹۰ (۲۷۷۶)	۸۰۳	۹۷۹	۷۸۲	جدا
35 Rlt	"	۱	۱۳۵۲	۹۶۷	۸۵۳	۹۲۸	G7
36 Rlt	"	۲	۱۴۸۶+۱۲۹۰ (۲۷۷۶)	۸۰۳	۸۷۳	۸۲۸	G7
37 Bsp	بادام زمینی	۱	۸۸۳	۸۱۷	۸۵۷	۷۹۸	جدا
38 Bsp	"	۲	۶۷۰+۶۸۰ (۱۳۵۰)	۶۱۴	۶۹۳	۳۴۷	جدا
40 Mc	نخود	۱	۹۷۱	۸۷۴	۷۴۲	۷۹۸	G8
41 Mc	"	۲	۹۷۱+۹۲۶ (۱۸۹۷)	۸۱۷	۶۷۶	۵۴۲	G8
42 Mc	"	۱	۹۷۱	۸۸۹	۷۶۲	۷۶۳	G8
43 Mc	"	۱	۹۷۱	۷۸۹	۶۴۶	۸۲۷	G8
44 Mc	"	۱	۱۱۷۳	۱۰۳۰	۴۲۰	۶۵۰	جدا
45 Mc	"	۱	۱۰۶۴	۹۴۵	۳۴۴	۷۹۸	G9
46 Mc	"	۱	۱۱۱۹	۹۷۵	۵۹۶	۸۵۳	G10
47 Mc	"	۱	۱۲۳۰	۱۲۱۴	۳۲۵	۶۸۱	جدا
48 Mc	"	۱	۱۰۱۸	۹۸۹	۷۶۲	۷۲۹	G8
49 Mc	"	۱	۱۰۶۴	۸۷۴	۵۹۶	۸۲۷	G10
50 Bj	سویا	۱	۸۸۳	۷۸۸	۸۲۳	۵۴۴	G11
51 Bj	"	۱	۸۸۳	۷۴۲	۸۱۲	۵۴۴	G11
52 Bj	"	۱	۹۷۱	۷۸۴	۵۵۷	۷۸۴	G9
53 Bj	"	۱	۱۲۳۰	۸۱۴	۶۰۱	۹۷۰	G12
54 Bj	"	۱	۱۲۳۰	۹۱۴	۶۰۱	۹۷۰	G12

Rsa I، *Dde I* استفاده گردید. الگوی برش هرکدام از این آنزیمها و نیز الگوی ترکیبی برش آنزیمهای مذکور برای ۱۵ سویه باقی مانده تهیه شد. در الگوی برش هر دو آنزیم *Alu I* و *Rsa I* سویه های *Bj ۵۳* و *Bj ۵۴* از یکدیگر تفکیک شد در صورتیکه آنزیم *Dde I* قادر نبود تفاوت بین این دو سویه را نشان دهد. بعلاوه در اثر آنزیم *Alu I* سویه های *Sm ۱۰* و *Sm ۱۳* از مجموعه ی تفکیک نشده ی *Sm ۱۳* و *Sm ۱۲* و *Sm ۱۱* و *Sm ۱۰* جدا شد. تمامی چهار سویه ی ریزوبیومی تفکیک شده با آنزیمهای *Alu I* و *Rsa I* (شامل *Bj ۵۴* و *Bj ۵۳* و نیز *Sm ۱۳*، ۱۰) کماکان دارای حدود ۷۰ درصد تشابه بین گروهی می باشند و لذا درون کلاسترهای مربوطه خود قرار می گیرند. مابقی مجموعه های تفکیک نشده سویه های ریزوبیومی بعلت عدم تأثیر آنزیمهای سه گانه سری دوم به همان صورت درون گروههای کلاستر *G1* و *G3* و *G4* و *G5* باقی ماندند. اثر آنزیمهای سری دوم تنها منجر به تفکیک ۲۰ درصد از سویه های تفکیک نشده (۱۵ سویه) شد.

نتایج این تحقیق نشان می دهد که اولاً تنوع ژنتیکی فراوانی بین سویه های ریزوبیومی یک گونه و حتی بیووار مشاهده می شود. این نتیجه با مشاهدات بسیاری از محققین دیگر در این زمینه همخوانی دارد (۱، ۳، ۵، ۱۳). ثانیاً اینکه روش *S-23S IGS PCR-RFLP* قادر است تفاوت بین سویه های ریزوبیومی مورد مطالعه را که اختلاف آنها از جهات مختلف قبلاً ثابت شده است، بخوبی و در حد قابل قبولی نشان دهد. بطوریکه با استفاده از این روش تعداد ۴۰ سویه (۷۷ درصد) از مجموع ۵۲ سویه مورد مطالعه بخوبی و مشخصاً از یکدیگر تفکیک شد. بارسیر و همکاران (۲۰۰۲) همچنین لاگری و همکاران (۱۹۹۶ و ۱۹۹۴) نیز ثابت نمودند که قدرت تشخیص و تفکیک باکتریهای ریزوبیومی در سطح سویه توسط روش *S-23S IGS PCR-RFLP* نسبت به روشهای دیگر همچون تعیین توالی منطقه *۱۶ rRNA S* و یا تکنیک *RFLP* این منطقه (*۱۶ ARDRA S*) بسیار بیشتر است (۱، ۹، ۱۰).

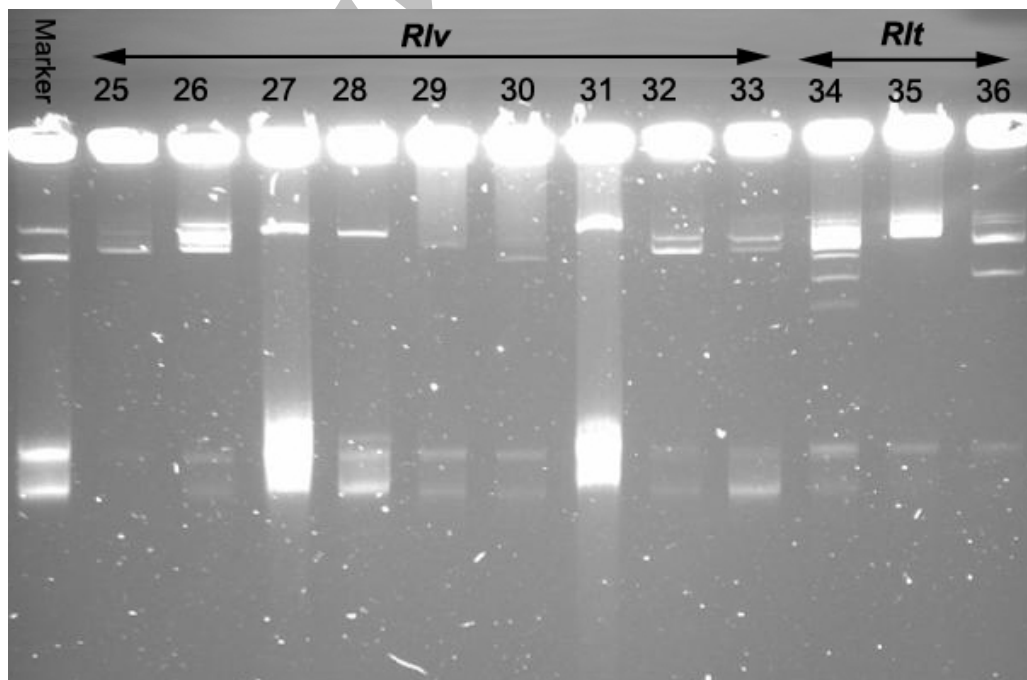
دندوگرام ترسیم شده نشان می دهد که بجز سویه های *Sm ۳* و *Sm ۲* که به صورت مجزا قرار دارند مابقی سویه های *Sm* درون گروه های *G1* و *G2* قرار می گیرند و این موضوع حاکی از تشابه درون گروهی (بین سویه ای) آنها می باشد. در عوض تمامی سویه های *Rlp* بجز سویه های *Rlp ۱۷* و *Rlp ۱۶* بصورت مجزا می باشند. گروه های *G6* و *G5* و *G4* حاوی تمامی سویه های *Rlv* (به استثنای سویه های *Rlv ۳۲* و *Rlv ۲۶*) است. سویه های *Rlt* نیز درون گروه *G7* قرار گرفته اند و سویه ی *Rlt ۳۴* با اندکی اختلاف (حدود ۱۵ درصد) بصورت جداگانه قرار دارد. همچنین سویه های تند رشد *Bj (54 Bj)* و *Bj ۵۳* درون گروه *G12* واقع شده و گروه *G11* نیز حاوی سویه های کند رشد *Bj ۵۱* و *Bj ۵۰* می باشد دیگر سویه ی کند رشد، *Bj ۵۲* با اختلاف بسیار کم (کمتر از ۵ درصد) همراه با سویه *۴۵ Mc* درون گروه *G ۹* قرار گرفته است. اغلب سویه های *Mc* شامل *Mc ۴۸* و *Mc ۴۳* و *Mc ۴۲* و *Mc ۴۱* و *Mc ۴۰* درون گروه *G8* قرار گرفته اند. گروه *G10* نیز شامل سویه های *Mc 49* و *Mc ۴۶* می باشد سویه های *Mc ۴۷*، *Mc 44* نیز بصورت مستقل قرار گرفته اند. همچنین دندوگرام حاصل از الگوی ترکیبی برش آنزیمهای سه گانه نشان می دهد که ۱۵ سویه ریزوبیومی شامل سویه های *Sm ۷* و *Sm ۶* و *Sm ۵* (گروه *G1*)، سویه های *Sm ۱۳* و *Sm ۱۲* و *Sm ۱۱* و *Sm ۱۰* (گروه *G2*)، همچنین سویه های *Rlp ۱۷* و *Rlp ۱۶* (گروه *G3*)، سویه های *Rlv ۳۴*، *Rlv 23* (گروه *G4*)، سویه های *Rlv ۲۸* و *Rlv ۲۷* (گروه *G5*) و نیز سویه های *Bj ۵۴* و *Bj ۵۳* (گروه *G12*) بدون اختلاف درون گروه های کلاستری مربوط به خود قرار گرفته اند. بطورکلی با استفاده از سه آنزیم سری اول و نیز الگوی ترکیبی برش این سه آنزیم تعداد ۳۷ سویه (۷۱/۲ درصد) از مجموع ۵۲ سویه ریزوبیومی مورد مطالعه کاملاً از یکدیگر تفکیک شد.

برای مطالعه ارتباط ژنتیکی و امکان تفکیک تعداد ۱۵ سویه ریزوبیومی که آنزیمهای سه گانه سری اول قادر به تمیز بین آنها نبود از آنزیمهای سه گانه سری دوم شامل *Alu I*

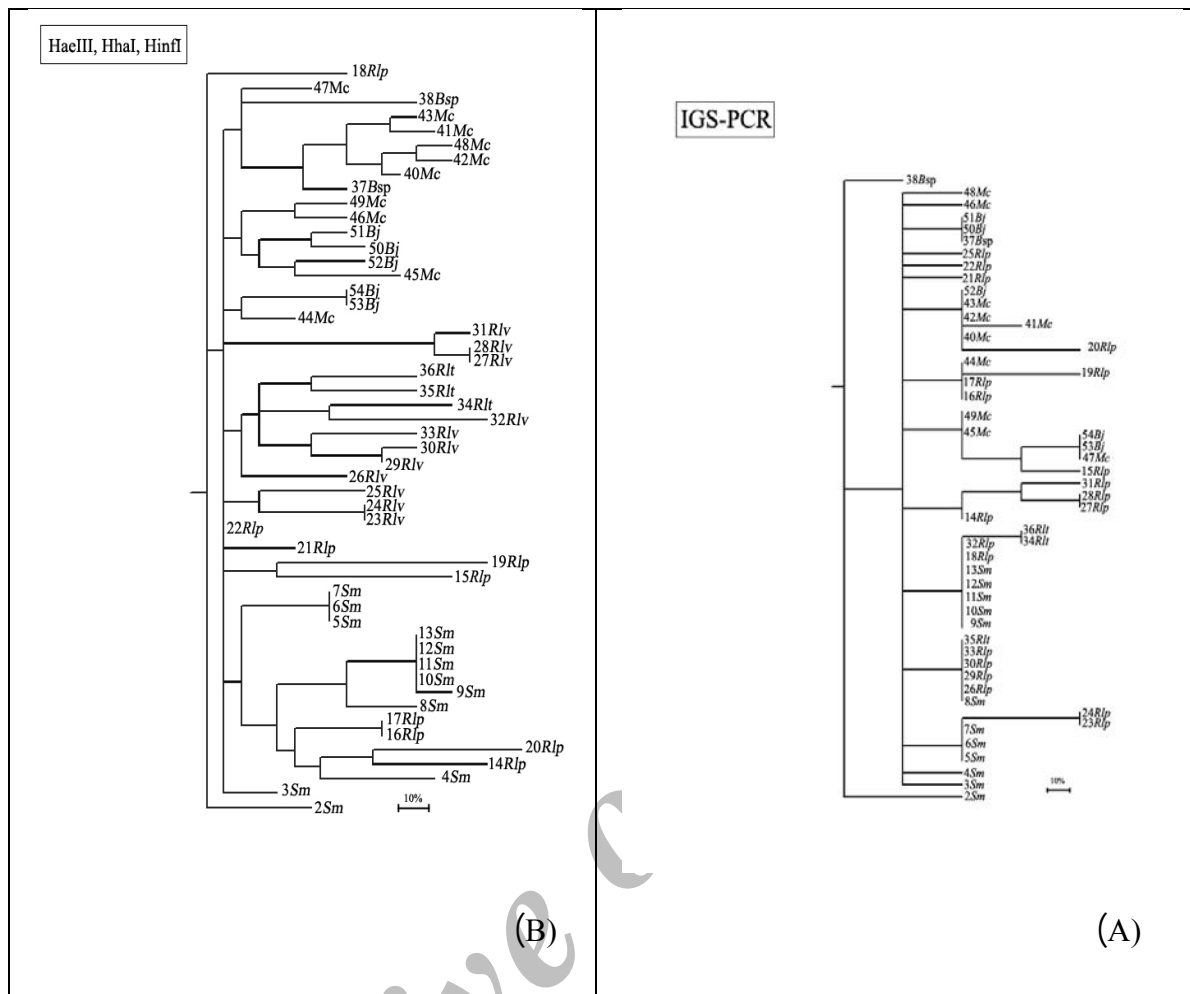
ترسیم دندوگرام مربوط به پروفیل پلاسمیدی سویه های ریزوبیومی نیز از نرم افزار Phylip version 3.6 a3 استفاده شد. دندوگرام مربوط به پروفیل پلاسمیدی سویه های *Rlp* و *Sm* نشان می دهد که تمامی سویه های مذکور در ۹ گروه قرار می گیرند. سویه های *Sm* ۷، ۶، ۴ بدون اختلاف با یکدیگر بر روی بخشی از گروه یک قرار دارند و در کنار آنها سویه *Sm* ۲، با اختلاف نسبی حدود ۱۷ درصد قرار می گیرد. سویه های *Sm* ۸ و ۵ و ۳ نیز با اندکی اختلاف (حدود ۳۰ درصد) بر روی گروه ۲ و مابقی سویه های *Sm* شامل سویه *Sm* ۱۳ و ۱۲ و ۱۱ بدون اختلاف در کنار یکدیگر در گروه ۳ قرار دارند. تمامی سویه های *Rlp* درون گروه های ۵ و ۹ واقع شد و اعضای گروه ۵ (*Rlp* ۱۶ و ۱۵) بصورت یک گروه با تشابه درون گروهی حدود ۷۰ درصد، ولی سویه های درون شاخه ۹ (*Rlp* ۲۰ و ۱۹ و ۱۸ و ۱۴) با اختلافی بیش از ۳۰٪ در کنار هم قرار می گیرند.

بطور کلی می توان روش IGS PCR-RFLP را بدلیل توانایی آن در تفکیک بین سویه ها همچنین بدلیل سادگی آن در مقایسه با دیگر روشهای مولکولی موجود برای مطالعه نحوه ارتباط ژنتیکی بین سویه ای و نیز گروه بندی سویه های ریزوبیومی مناسب دانسته و توصیه نمود. اولیورا و همکاران (۱۹۹۹)، مارتینزو همکاران (۱۹۹۹) همچنین بارسیرو همکاران (۲۰۰۰) نیز تکنیک حاضر را به دلیل کارآمدی و اطمینان، سادگی و نیازهای آزمایشگاهی کمتر برای تشخیص سریع، توصیف و غربال کردن سویه های ریزوبیومی توصیه می کنند (۱، ۱۲، ۱۳).

۲- گروه بندی سویه های ریزوبیومی براساس پروفیل پلاسمیدی: پروفیل پلاسمیدی سویه های ریزوبیومی بروش اکهارت تهیه شد. در این روش DNA پلاسمیدی تمامی ۵۲ سویه ریزوبیومی توسط سه ژل آگاروز ۰/۸ درصد با ابعاد ۲۵×۲۰ cm الکتروفورز و مقایسه ی پلاسمیدی بین سویه ها انجام پذیرفت. شکل ۲ پروفیل پلاسمیدی سویه های *Rlv* و *Rlt* را نشان می دهد. برای

شکل ۲- پروفیل پلاسمیدی سویه های *Rlv*, *Rlt*

شکل ۳- دندوگرام گروه بندی سویه های ریزوبیومی بر اساس 16S-23S IGS DNA (A) قبل از برش آنزیمی (B) بعد از برش توسط آنزیمهای *Hae III*, *Hha I*, *Hinf I*

دندوگرام سوم مربوط به سویه های *Mc* و *Bj* می باشد که در این دندوگرام سویه های ۴۶ *Mc* و ۴۵ و ۴۴ و ۴۳ و ۴۱ بدون اختلاف درون گروه اول قرار می گیرند ولی سویه های ۴۹ *Mc* با سویه های قبل اندکی اختلاف دارد. سویه های ۴۸ *Mc* و ۴۲ نیز با اختلاف بیش از ۳۰ درصد درون گروه ۲ واقع می شوند. سویه ۴۷ *Mc* در کنار سویه های تند رشد ۵۴ *Bj* و ۵۳ قرار دارند. سویه های کند رشد ۵۱ *Bj* و ۵۰ بدون اختلاف در یک گروه می باشند ولی سویه ۵۲ *Bj* اختلاف نسبتاً زیادی با آن دو سویه دارد.

در مجموع گروه بندی مبتنی بر پروفیل پلاسمیدی سویه های مختلف ریزوبیومی مورد استفاده در این تحقیق تا حدودی با نتایج حاصل از روش IGS PCR-RFLP

دندوگرام مربوط به پروفیل پلاسمیدی سویه های *Bsp* و *Rlt* و *Rlv* نشان می دهد بجز سویه های ۳۰ *Rlv* و ۲۲ که بصورت مجزا قرار گرفته اند. سویه های ۲۴ *Rlv* و ۲۳ بدون اختلاف در گروه ۲ واقع می شوند و در کنار آنها سویه های ۲۹ *Rlv* و ۲۸ و ۲۶ و ۲۵ و بصورت یک گروه با تشابه حدود ۷۰ درصد قرار می گیرند. سویه های ۳۱ *Rlv* و ۲۷ نیز بدون اختلاف با یکدیگر در گروه ۶، همچنین سویه های ۳۳ *Rlv* و ۳۲ بدون اختلاف در کنار یکدیگر و همراه با سویه های ۳۶ *Rlt* و ۳۴ در گروه ۸ قرار دارند. این سویه ها در کنار سویه های ۳۸ *Bsp* و ۳۷ بدون اختلاف همگی در گروه ۱۲ واقع می شوند.

عدم وجود همبستگی کامل بین دو روش مذکور، صرف نظر از ماهیت دو روش، احتمالاً به استعداد سویه های ریزوبیومی برای از دست دادن و یا دریافت مجدد پلاسمید نیز ارتباط دارد (۱۱).

سپاسگزاری: این تحقیق با حمایت های مالی آزمایشگاه بیولوژی و بیوتکنولوژی خاک دانشگاه لاوال انجام پذیرفته است، که بدینوسیله از مساعدتهای انجام شده تشکر و قدردانی بعمل می آید. همچنین از راهنمایی های دوست عزیز آقای دکتر محمود محمدی و نیز از آقای R. Kuwa کارشناس آزمایشگاه تحقیقات بیولوژی و بیوتکنولوژی خاک، مرکز تحقیقات علوم زیستی دانشگاه لاوال تشکر می شود. در پایان لازم است از مساعدت ریاست وقت مؤسسه تحقیقات خاک و آب کشور استاد محترم آقای دکتر جعفر ملکوتی و نیز همکاران ایشان تشکر و سپاسگزاری بعمل آید.

هماهنگی دارد، بطور مثال سویه های *Bj 54* و *53*، سویه های *Rlv 24* و *23*، همچنین سویه های *Rlp 17* و *16* و سویه های *Sm 13* و *12* و *11* در هر دو روش بصورت کاملاً مشابه در کنار یکدیگر درون گروه های کلاستری جداگانه ای قرار گرفته اند. ریگوتیر - گويس و همکاران (۱۹۹۸) و لاگری و همکاران (۱۹۹۲) نیز گزارش نمودند که همبستگی نسبی بین ژنوتیپ های سیمپلاسمیدی و ژنوتیپ های کروموزومی ریزوبیومها وجود دارد (۱۱، ۱۹). البته قدرت تفکیک و تمایز بین سویه های ریزوبیومی در روش RFLP بیشتر از روش پروفیل پلاسمیدی است، بطوریکه از مجموع ۵۲ سویه تعداد ۴۱ سویه (حدود ۷۹ درصد) از یکدیگر تفکیک شد در صورتیکه در روش پروفیل پلاسمیدی تنها تعداد ۲۶ سویه از مجموعه ۵۲ سویه ریزوبیومی (۵۲ درصد) با دیگر سویه ها متفاوت بوده و بین مابقی تفاوتی مشاهده نشد.

منابع

- Bourcier, F. D., A. Willems, R. Coopman, G. Laguerre, M. Gillis, and P. Lajudie. 2000. Genotypic characterization of Bradyrhizobium strains nodulating small Senegalese legumes by 16S-23S rRNA intergenic gene spacers and amplified fragment length polymorphism fingerprint analyses. *Appl. Environ. Microbiol.* 66: 3987-3997.
- Chen, W. P., and T. T. Kuo. 1993. A simple and rapid method for the preparation of gram negative bacterial genomic DNA. *Nucl. Acids Res.* 21: 2260.
- De Oliveria, V. M., H. L. C. Coutinho, B. W. S. Sobral, C. T. Guimares, J. D. Van Elsas, and G. P. Manfio. 1999. Discrimination of Rhizobium tropici and R. leguminosarum strains by PCR specific amplification of 16S-23S rDNA spacer region fragments and denaturing gradient gel electrophoresis. *Lett. Appl. Microbiol.* 28: 137-141.
- Eckhardt, T. 1978. A rapid method for the identification of plasmid desoxyribonucleic acid in bacteria. *Plasmid.* 1: 584-588.
- Guo, X. W., X. X. Zhang, and F. Di Li. 1999. Characterization of Astragalus sinicus Rhizobia by restriction fragment length polymorphism analysis of chromosomal and nodulation genes regions. *Current Microbiol.* 39: 358-364.
- Gurtler, V. and Stanisich, V.A. 1996. New approaches to typing and identification of bacteria using the 16S-23S rDNA spacer. *Microbiology* 142: 3-16.
- Jensen, M. A., J. A. Webster, and N. Straus. 1993. Rapid identification of bacteria on the basis of polymerase chain reaction-amplified ribosomal DNA spacer polymorphisms. *Appl. Environ. Microbiol.* 59: 945-952.
- Kostman, J.R. Edind, T.D., Lipuma, J.J. and Stull, T.L. 1992. Molecular epidemiology of Pseudomonas Cepacia determined by polymerase chain reaction ribotyping. *J. Clin Microbiol.* 30, 2084-2087.
- Laguerre, G., M. R. Allard, F. Rovey, and N. Amarger. 1994. Rapid identification of rhizobia by restriction fragment length polymorphism analysis of PCR-amplified 16S rRNA genes. *Appl. Environ. Microbiol.* 60: 56-63.
- Laguerre, G., P. Mavingui, M. R. Allard, M. P. Charnay, P. Louvrier, S. I. Mazurier, L. Rigottier-Gois, and N. Amarger. 1996. Typing of rhizobia by PCR DNA fingerprinting and PCR-restriction fragment length polymorphism

- analysis of chromosomal and symbiotic gene regions: application to *Rhizobium leguminosarum* and its different biovars. *Appl. Environ. Microbiol.* 62: 2029-2036.
11. Laguerre, G., S. I. Mazurier, and N. Amarger. 1992. Plasmid profiles and restriction fragment length polymorphism of *Rhizobium leguminosarum* bv. *Viciae* in field populations. *FEMS Microbiol. Ecol.* 101: 17-26.
 12. Martinez, J. G., S. G. Acinas, A. I. Anton, and F. R. Valera. 1999. Use of the 16S-23S ribosomal gene spacer region in studies of prokaryotic diversity. *J. Microbiol. Methods.* 36: 55-64.
 13. Martinez –Romero, E. and Caballero – Mellado . 1996 *Rhizobium* phylogenies and bacterial genetic diversity. *Crit. Rev.Plant Sci.* 15:113-140.
 14. Normand, P., C. Ponsonnet, X. Nesme, M. Neyra, and P. Simonet. 1996. ITS analysis of prokaryotes. In *Molecular Microbial Ecology Manual* ed. Akkermans, A.D.L., van Elsas, J.D. and De Bruijn, F.J. Dordrecht, The Netherlands: Kluwer Academic.
 15. Nour, S. M., J. C. Cleyet-Marel, D. Beck, A. Effosse, and M. P. Fernandez. 1994a. Genotypic and phenotypic diversity of *Rhizobium* isolated from chickpea (*Cicer arietinum* L.). *Can. J. Microbiol.* 40: 345-354.
 16. Nour, S. M., M. P. Fernandez, P. Normand, and J. C. Cleyet-Marel. 1994b. *Rhisobium ciceri* sp. nov., consisting of strains that nodulate chickpeas (*Cicer arietinum* L.). *Int. J. Syst. Bacteriol.* 44: 511-522.
 17. Perret, X., and W. J. Broughton. 1998. Rapid identification of *Rhizobium* strains by targeted PCR fingerprinting. *Plant. Soil.* 204: 21-34.
 18. Quatrini, P., G. Scaglione, M. Caradonna and A. M. Puglia. 2002. *Bradyrhizobium* sp. nodulating the Mediterranean shrub spanish broom (*Spartium junceum* L.). *J. Appl. Microbiol.* 92: 13-21.
 19. Rigottier-Gois, L., S. L. Turner, J. P. W. Young, and N. Amarger. 1998. Distribution of repC plasmid-replication sequences among plasmids and isolates of *Rhizobium leguminosarum* bv. *viciae* from field populations. *Microbiol.* 144:771-780.
 20. Roth, A., M. Fischer, M.E. Hamid, S. michalke , W. ludwing and H. mauch. 1998. Differentiation of phylogenetically related slowly growing mycobacteria based on 16S-23S rRNA gene internal transcribed spacer sequences. *J. clin. microbiol.* 36:139-147.
 21. Somasegaran, P., and H. J. Hoben. 1994. *Handbook for Rhizobia Methods in Legume-Rhizobium Technology.* P.267-278. Springer-Verlag, New York.

Genetic Grouping of Certain Indigenous Rhizobial strains by 16S-23S IGS PCR-RFLP and Plasmid Profile

Alikhani H.¹, Yakhchali B.^{1,2}, and Honey Antovan³

¹Faculty of Agriculture, University of Tehran, Karaj, I.R. of Iran

²National Institute for Genetic Engineering and Biotechnology, Tehran, I.R. of Iran

³Faculty of Agriculture, Universite' Laval, Quebec, Canada

Abstract

Among prokaryotes, there are certain soil bacteria known as rhizobacteria which are very significant owing to their N₂ fixation ability in legumes. The nucleotide sequence of the intergenic spacer (IGS) fragments residing between the 16S and 23S rRNA genes (16S-23S IGS) are not very conserved and thus are very useful in the grouping of rhizobial strains. In this research, 52 superior plant growth promoting rhizobacteria (PGPR) were grouped based on 16S-23S IGS PCR-RFLP and plasmid profiles. The results showed that the 16S- 23S IGS fragments of different rhizobial strains vary in size (600-1486 bp) and the number of IGS copies (1-3 copies). Based on the 16S-23S IGS PCR-RFLP profiles all 52 strains were located in 48 groups with 11 groups showing 70% intraspecies similarity. By using the above method, 77% of the strains (except 12 strains *Bj* 53, *Bj* 54; *Rlv* 27, *Rlv* 28, *Rlv* 23, *Rlv* 24; *Rlp* 16, *Rlp* 17; *Sm* 10, *Sm* 11, *Sm* 12 and *Sm*13) were separated into different groups. Therefore, this simple method which possesses minimal lab requirements is highly reliable and applicable for the genetic grouping of rhizobacteria in comparison to other molecular methods. The grouping based on the plasmid profile of rhizobial strains was in agreement (to some extent) with the results of the 16S-23S IGS PCR-RFLP method. For example, grouping of the *Bj* 53, *Bj* 54; *Rlv* 23, *Rlv* 24; *Rlp* 16, *Rlp* 17 and *Sm* 11, *Sm* 12 and *Sm*13 strains in both methods were completely similar and located in separate cluster groups.

Key words: Rhizobial strains, 16S-23S IGS PCR-RFLP, plasmid profile, genetic grouping, PGPR